

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БРОЈ: 11 0 У 023348 21 Уж
Бањалука, 15.9.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Страхиње Ђурковића предсједника вијећа, Душка Бојовића и Смиљане Мрша чланова вијећа, уз учешће записничара Тамаре Кочић, у управном спору по тужби М. М. из П., улица С. Р. број ..., заступаног по пуномоћнику Р. С. адвокату из П., улица К. А. број ... (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број 15/1.02-372-53-43/16 од 5.9.2018. године Министарство ... Р. С. – Републичка ..., Б. Л. (у даљем тексту: тужена), у предмету стамбеног збрињавања, одлучујући о жалби тужиоца на рјешење Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 023348 21 У 2 од 2.8.2021. године о досуди трошкова подношења захтјева за ванредно преиспитивање рјешења тог суда број 11 0 У 023348 18 У од 10.12.2018. године, у нејавној сједници одржаној дана 15.9.2021. године донио је

РЈЕШЕЊЕ

Жалба се одбија као неоснована и потврђује рјешење Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 023348 21 У 2 од 2.8.2021. године.

Образложење

Побијаним рјешењем суда број 11 0 У 023348 21 У 2 од 2.8.2021. године је усвојен захтјев тужиоца за додјелу трошкова подношења захтјева за ванредно преиспитивање рјешења тог суда број 11 0 У 023348 18 У од 10.12.2018. године и наложено туженом да тужиоцу исплати тражене трошкове у износу од 977 КМ.

Тим рјешењем суда број 11 0 У 023348 18 У је у ставу 1. изреке одбачена тужба против оспореног акта, којим је објављена коначна стамбена ранг листа по пријавама на јавни оглас ради рјешавања стамбених потреба лица која су била запослена у пријашњем Министарство ... или В. Р. С., а ставом 2. изреке је одбијен захтјев тужиоца да му тужена надокнади трошкове управног спора у износу од 877 КМ, које рјешење суда је уважавањем захтјева тужиоца за ванредно преиспитивање те судске одлуке укинута пресудом Врховног суда број 11 0 У 023348 19 Увп од 10.2.2021. године и предмет враћен нижестепеном суду на поновно суђење, па је тај нижестепени суд донио пресуду број 11 0 У 023348 21 У 2 од 27.4.2021. године којом је, у ставу 1. изреке уважио тужбу и оспорени акт поништио, а у ставу 2. изреке обавезао тужену да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 877 КМ, у року од 30 дана од дана пријема пресуде, у вези са којом пресудом је тужилац поднио захтјев, поднеском од 1.3.2021. године, да суд одлучи о трошковима захтјева за ванредно преиспитивање

поднесеног против поменутог рјешења суда о одбацивању тужбе, а у вези са чим је тим поднеском и определијелио укупне трошкове подношења тужбе, таксе на тужбу а и захтјев за ванредно преиспитивање рјешења суда, затраживши укупан износ од 2.493 КМ. Одлучујући о том захтјеву нижестепени суд је побијаним рјешењем број 11 0 У 023348 21 У 2 од 2.8.2021. године усвојио захтјев тужиоца за додјелу трошкова захтјева за ванредно преиспитивање судске одлуке и наложио туженом да тужиоцу исплати тражене трошкове у износу од 977 КМ, образложивши да је у пресуди број 11 0 У 023348 21 У 2 од 27.4.2021. године (донесеној у извршењу пресуде Врховног суда) већ одлучено о трошковима подношења тужбе у управном спору у износу од 877 КМ, па како су трошкови захтјева за ванредно преиспитивање судске одлуке, у том захтјеву од 17.9.2018. године определијени у износу од 877 КМ, усвојен је захтјев у погледу тих трошкова, као и трошкова таксе на тужбу у износу од 100 КМ о којим трошковима није било одлучено пресудом, па тако да су побијаним рјешењем суда од 2.8.2021. године тужиоцу досуђени укупни трошкови у износу од 977 КМ.

На побијано рјешење суда од 2.8.2021. године тужилац је изјавио предметну жалбу истичући да му нису признати трошкови таксе на захтјев за ванредно преиспитивање судске одлуке у износу од 200 КМ, а ни преостали трошкови подношења тог захтјева, које трошкове је поднеском од 1.3.2021. године определијелио у износу од 1.316 КМ, па тако да му је по том основу признат само износ од 877 КМ, што значи да му по том основу, укључујући и паушалну награду и ПДВ није признат износ од 439 КМ, сходно чему је у жалби затражио да се побијано рјешење суда преиначи и да му се умјесто 977 КМ досуде трошкови у износу од 1.616 КМ, који представљају трошкове састава захтјева за ванредно преиспитивање рјешења суда од 10.12.2018. године у износу од 1.316 КМ, као и трошкове таксе на тужбу у износу од 100 КМ и таксе на захтјев за ванредно преиспитивање поменутог рјешења суда од 10.12.2018. године у износу од 200 КМ.

Овај суд је одлучио као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Неспорно је да је одредбом члана 175. став 4. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС” број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 и 61/13, у даљем тексту: ЗПП), који закон се у смислу члана 48. Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Српске“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС) сходно примјењује у управним споровима на питања која нису регулисана ЗУС-ом, прописано да се одлука о трошковима у пресуди сматра рјешењем.

Такође није спорно да је чланом 396. ЗПП-а прописано да о накнади трошкова одлучује суд на одређени захтјев странке без расправљања (став 1), а странка је дужна да у захтјеву определијено наведе трошкове за које тражи накнаду, који захтјев за накнаду трошкова је странка дужна да стави најдоцније до завршетка расправљања које претходи одлучивању о трошковима, а ако се ради о доношењу одлуке без претходног расправљања, дужна је да захтјев за накнаду трошкова стави у приједлогу о коме суд треба да одлучи (став 2). О захтјеву за накнаду трошкова суд ће одлучити у пресуди или рјешењу којим се завршава поступак пред тим судом (став 3).

Исто тако је неспорно да је чланом 397. став 2. ЗПП-а прописано да кад суд преиначи одлуку против које је поднијет правни лијек, одлучиће о трошковима цијелог поступка.

Сходно наведеним одредбама, нижестепени суд је побијаним рјешењем од 2.8.2021. године правилно одлучио, усвојивши захтјев тужиоца за додјелу трошкова захтјева за ванредно преиспитивање рјешења суда од 10.12.2018. године, наложивши туженој да тужиоцу исплати тражене трошкове, у износу од 977 КМ, који се односе на захтјев за ванредно преиспитивање тог рјешења суда у износу од 877 КМ, колико је и затражено у захтјеву за ванредно преиспитивање те судске одлуке поднесеном дана 18.9.2018. године, а такође наложивши туженој да тужиоцу надокнади трошкове таксе на тужбу у износу од 100 КМ, о којим трошковима је суд пропустио да одлучи пресудом број 11 0 У 023348 21 У 2 од 27.4.2021. године којом је тужбу уважио и оспорени акт поништио, обавезавши тужену да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 877 КМ, а која пресуда је донесена у извршењу поменуте пресуде Врховног суда Републике Српске број 11 0 У 023348 19 Увп од 10.2.2021. године којом је уважен захтјев тужиоца за ванредно преиспитивање судске одлуке и укинута претходно рјешење нижестепеног суда број 11 0 У 023348 18 У од 10.12.2018. године којим је тужба била одбачена, па је предмет враћен нижестепеном суду на поновно суђење.

Према томе, како је у захтјеву за ванредно преиспитивање судске одлуке (рјешења од 10.12.2018. године којим је тужба била одбачена) поднесеном дана 18.9.2018. године, тужилац по основу подношења тог захтјева затражио трошкове у укупном износу од 877 КМ, што неспорно произилази из тог захтјева, правилно су у побијаном рјешењу суда тужиоцу признати ти трошкови, сходно одредби члана 396. став 2. ЗПП-а јер је одлука о накнади трошкова донесена без претходног расправљања. То значи да је тужилац био дужан да захтјев за накнаду трошкова стави у приједлогу о коме је суд требао да одлучи, па је сходно висини трошкова које је тужилац и затражио у том захтјеву за ванредно преиспитивање судске одлуке, у побијаном рјешењу суд и признао тужиоцу те трошкове у износу од 877 КМ, а такође и трошкове таксе на тужбу у износу 100 КМ о којима је пропустио да одлучи у пресуди број 11 0 У 023348 21 У 2 од 27.4.2021. године, донесеној у извршењу поменуте пресуде Врховног суда Републике Српске.

Како тужилац у захтјеву за ванредно преиспитивање судске одлуке (рјешења од 10.12.2018. године) није ни затражио трошкове таксе на тај захтјев, без утицаја је што је у међувремену и платио таксу на тај захтјев у износу од 200 КМ, а коју таксу је обухватио у свом накнадном трошковнику поднесеном дана 1.3.2021. године, затраживши и преостале трошкове подношења захтјева за ванредно преиспитивање судске одлуке (рјешења од 10.12.2018. године) које је у том трошковнику определијелио на износ од 1.316 КМ, што значи увећано за 439 КМ у односу на трошкове које је по том основу навео у захтјеву за ванредно преиспитивање судске одлуке, па тако да тај коначни трошковник од 1.3.2021. године који је тужилац испоставио након доношења поменуте пресуде Врховног суда Републике Српске у чијем извршењу је нижестепени суд донио пресуду број 11 0 У 023348 21 У 2 од 27.4.2021. године и није од утицаја на одлуку о трошковима тужиоца у овом управном спору.

Због тога се предметна жалба тужиоца указује без основа, јер тужилац није у захтјеву за ванредно преиспитивање судске одлуке о којем је суд и одлучивао, определијелио све трошкове које потражује у жалби, према накнадном трошковнику од 1.3.2021. године, о којем нижестепени суд и није могао одлучивати у смислу члана 396. став 2. ЗПП-а, будући да ти трошкови и нису били затражени захтјевом за ванредно преиспитивање судске одлуке (рјешења од 10.12.2018. године).

На основу изложеног одлучено је као у изреци овог рјешења, на основу одредбе члана 235. тачка 2. ЗПП-а у вези са чланом 48. ЗУС-а.

Записничар
Тамара Кочић

Предсједник вијећа
Страхиња Ћурковић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић